

trdimo, da G. semtertja prešablonsko uporablja jezik, iz česar tudi izvira nekaka ohlapnost v slogu in nekaka stereotipnost, provzročena po neskrbnem izbiranju novih in malomarnem ponavljanju istih izrazov in rečenic. Res je, da on ni zrastel na kmetih, da mu torej nedostaje tistega živega vrelca, iz katerega so zajemali naši pisateljski prvaki; toda dandanes je že toliko pristnih jezikovnih zakladov vzdignjenih ter shranjenih v delih naših klasikov, da se je možno tudi slovenskemu meščanu zaglobiti v skrivne divote našega jezika. In G. sam je na mnogokateri strani svojih spisov dokazal, da se tudi on zna zaglobiti v tajne kreposti našega jezika, kadar mu je bilo do tega, in da se ondaj zna z njimi okoristiti. — Resno ga opozarjamo, naj tudi te strani pisateljske popolnosti ne prezira, ako mu je do tega, da zadobe njegovi spisi trajno, klasično veljavo, in da se z njimi ne bodo naslajali samo slastnega berila željni poluizobraženci, ampak tudi pravi izomikanci . . .

Previsoko cenimo g. Govekarja objektivnost, tudi kar se svoje osebe tiče, nego da bi se bali, da nam zameri te odkrite besede, in dovolj je že žel baš v našem listu dasi zasluženega priznanja, da gotovo radovoljno prenese tudi nekoliko manj ugodne resnice, zlasti, ako se mu podaje s tako iskrenim namenom, kakor mu jo mi podajemo . . .

Prihodnjič pa izpregovorimo še nekoliko o Gabrščekovem podjetju samem.

Mittheilungen des Musealvereines für Krain so prinesle v zadnjem nam došlem (5.) zvezku jedrovitejšo vsebino, nego v nekaterih prejšnjih zvezkih. Dr. Oskar Gratzy podaje — pod zaglavjem »Die Höhlen und Grotten in Krain« — »Eine vollständige Aufzählung derselben sowie Angabe der über diese bestehenden Literatur« (str. 133—174). — V »Kleinere Mittheilungen« pa razpravlja prof. Ferd. Seidl o »Mittheilungen der Erdbebencommission der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften in Wien« (str. 175—180). —

Pri tej priliki nam bodi dovoljeno neko pojasnilo. Ker bi se utegnila naša grajalna opomba v IX. zvezku letošnjega »Zvona« (na str. 576.) o nemških »Mittheilungen« krivo tolmačiti, bodi povedano, da je tista opazka zlasti zadevala mnogobrojne zgodovinske spominke, natisnjene v tem zborniku, ki so že mnogim presedali, ker niso bili nič družega, nego zgolj izpiski in ponatiski iz starejših letnikov »Laibacheričnih«. Nikakor pa nismo tedaj imeli v mislih klimatoloških študij prof. Seidla, za katere — kakor nam je znano — je prejel g. pisatelj laskave pohvale celo od inozemskih učenjakov.

»Dalibor«, opera Smetanova, se bo dne 4. oktobra t. l. predstavljala v dvornem opernem gledališču dunajskem kot prva novost te sezone. Ta opera, zložena 1868. l., se je predstavljala, odkar so se Nemci na dunajski glasbeni in gledališki razstavi seznanili z genijem Smetanovim, že na več nego 20 velikih nemških odrih z največjim uspehom. — Kot druga novost se namerava uprizoriti na dvornem opernem dunajskem gledališču Čajkovskega: »Iolanta«. To bode prvo delo tega znamenitega ruskega glasbenika, ki se uprizori na Dunaju, ter poleg Rubinsteinovih oper sploh prvo rusko glasbeno delo.

Slovanska umetnost si torej navzlic vsemu nasprotovanju in zatiranju pridobiva vedno nove zmage. ***